

Agerdyrkningsberetning

fra Midten af September.

„Danmarks Beliggenhed er en saadan, at vort Klima snart hører til det vestlige Europas Kystklima, snart til det østlige Europas Fastlandsklima; — ere vi under Vestens Indflydelse, faa vi sædvanligvis milde, stormfulde Vintre og vaade kjølige Sommere; er Østen derimod fremherskende, faa vi strenge Vintre og hede Sommere.“ Denne Ytring, som findes i det meteorologiske Instituts Vejrberetning for Juli, indeholder Forklaringen til den ualmindelig ustadige Karakter, som vort Sommervejr iaar har havt, og var Midtsommervejret allerede ustadigt, faa blev Efterommerens endnu ustadigere. Efterat Vinden i Slutningen af Juli havde staaet i S. og i en halv Snes Dage havde bragt os høj Barometerstand, klar Himmel og varmt Vejr, gif den i Begyndelsen af August om til Vest, og et lavt Lufttryk, der passerede hen over os, aabnede Rækken af den Mængde smaa Uvejr, som nu Slag i Slag fulgte efter hinanden, bringende Smaastorme, Torden, Regn og Kulde, indtil der efter Midten af Maanedens atter indtraadte lidt mere Ro i Atmosphæren, faa at vi i Løbet af en Ugestid, fra d. 19de — 25de, havde smukt, varmt og tørrende Vejr. Men d. 26de indfandt Regnen sig igjen, og hele

den følgende Maaned indtil idag d. 24de September har Vejret været saa ustabigt, stormfuldt, tordensvangert og regnfuldt, snart med voldsomme Byger og snart med fuldstændige Landregne, at vi ikke i mange Aar mindes et saa uheldigt Høstvejr. Heraf vil det forklares, at de gode Forhaabninger med Hensyn til Aarets Afgrøde, som udtaltes i forrige Agerdyrkningsberetning, for en Del ere blevne skuffede, om end Udbyttet i dets store Helhed alligevel maa regnes for ret godt.

Aarets Høavl var meget stort, i nogle Egne mindre, i andre Egne større end ifjor; Kvaliteten, der ifjor var saa ualmindelig god, kan vel ikke helt lignedes med den, og en Del blev bjerget mindre godt, men ogsaa den maa dog i det Hele taget kaldes ret god iaar. Paa Agermarken, hvor Græsset var groet stærkt til, blev der slaaet et betydelig større Areal end almindeligt, ofte Tredieparten eller Halvdelen af de Marker, der vare bestemte til Græsning foruden den egentlige Mark til Slet. For at skaffe frisk Græs til Kvæget, og tillige fordi Rajgræsset, som iøvrigt alle Græsarterne, iaar var voget stærkt til, saa den trykkede Kløveren, begyndte man mange Steder Agerfletten forholdsvis tidlig, og paa alle saadanne Steder blev Agerhøet bjerget særdeles godt, thi dels var Vejret ret gunstigt, dels taalte det stærkt græsblandede Agerhø bedre de Regnbjger, som faldt i enkelte Egne. Engene, der trykkedes af den kolde Forsommer, bleve derimod sildig tjenlige, omtrent 14 Dage senere end almindeligt, og Høbjergningen fra disse traf derfor ind i en regnfuld Periode, saa den dels blev besværlig, dels mindre heldig; i det vestlige Jylland vare man end ikke mere end godt halvt færdige med den, da Kornhøsten kom og lagde Beslag paa alle Kræfterne, saa man endnu i Begyndelsen af September kunde se mange Høstakke af første Slet i de lave Aenge og Marskenge langs Fjordene, og en Del af dem ere naturligvis blevne bestadigede, navnlig i Top og Bund. Iøvrigt var ogsaa Høavlet fra Engene meget stort; paa Sjælland, Falster, Lolland og i det nordlige Jylland var det noget mindre end fra Agrene, men i

andre Egne ligesaa stort eller endog større, som f. Ex. paa Thyen og Langeland. I den vestlige Del af Slesvig have Engene imidlertid givet et meget slet Udbytte, formedelst den store Skade, som en graa Larve har anrettet paa Enge og Græsmarker, saa at det endog først er i den sidste Tid, at mange Ejere have havt fuld Nytte af Græsningen i den inddigede Marst og paa de uinddigede Græsmarker i Bidning Herred, især omkring Vallum. — Høet bjerges nu i Reglen med større Omhu end forhen, og navnlig lader man det ikke ligge saa længe paa Skaar; derimod er man mere uenig om, hvorvidt det er bedst at bjerge det i større eller mindre Stakke. Fra det nordvestlige Sjælland og fra Taasinge meddeles, at det bliver mere og mere almindeligt at salte Høet, idet det indbjerges, ligesom der ogsaa en Del Steder er strøet gammel Byghalm lagvis mellem det indbjergede Hø, naar man har havt vanskeligt ved at faa det helt tørt i Hus.

Kornhøsten begyndte mange Steder i Slutningen af Juli, og i Løbet af 8 Dage var den i fuld Gang over hele Landet, idet den stærke Varme i det sidste Tidagn af Juli havde modnet Sæden, især Bygget, meget brat. Da Kornet som oftest var groet stærkt til og meget ofte var kastet flent i Reje eller laa spejet i filtrede Hvirvler, var Høsten allerede af den Grund besværlig, og de hyppige Tordenbyger, der faldt i den første Halvdel af August, gjorde den end besværligere, saa meget mere som Kornet, paa Grund af det i Reglen temmelig stille Vejr holdt sig længe vaadt efter en Byge; desuden laa Duggen ofte langt op paa Dagen og forsinkede derved end yderligere Arbejdet. Dog lykkedes det paa de fleste mindre Gaarde og paa tidlige lette Jorder at faa det meste Korn mejet inden den 18—20de August, og paa saadanne Steder var man da ogsaa i Reglen saa heldig at faa Kornet bjerget i Løbet af de 8 Dages gode Vejr, som derefter fulgte. Paa alle saadanne Steder kom Kornet ret godt i Hus, om end Straa og Kjerne havde lidt ved den hyppige Regn og ved at man jævnlig maatte kaste og omstille Sæden. Men paa de

allerfleste større Gaarde og paa alle sildige Jorder var Høstarbejdet betydelig længere tilbage, og ved Maanedens Udgang stod endnu en Del umejet, undertiden endog umoden Sæd paa lavtliggende udrainede Jorder og paa de siede jydskke Kjørjorder. Dog var der endnu ikke skeet nogen betydelig Skade, og var Vejret i September blevet heldigt, kunde alt være bragt ret godt i Hus; men omtrent fra d. 26de August bleve de Onder, som hidtil havde sinket og ulæmpet Høstarbejdet, endnu værre, idet der saa at sige daglig faldt Regn, voldsomme Tordenbyger og stærk Vandregn, saa at det kun var i enkelte halve Dage, ofte endog kun i enkelte Timer, at Indbjergningen kunde gaa for sig, inden den atter standsedes af en Tordenbyge, og man har næppe oplevet et ugunstigere Vejr til Kornets Bjergning end det September Maaned hidtil (d. 24de Septbr.) har bragt. Halmen blev udbadsket, meget Korn faldt af, en Del af det, især Havren, begyndte at spire ved Negbaandene, saavel Kvantiteten som Kvaliteten forringedes daglig, Farven blev mørk, Bægten blev let, og meget af det Korn, som man i de enkelte Tørvejrstider bjergede i Stak eller Lade, begyndte at brænde sammen og maatte atter føres ud og splittes. Da Jorden efterhaanden fyldtes med Vand, saa at ikke blot Agerfurene, men undertiden selve Agerfladerne mellem Stubbene stode med klart Vand, som ikke hurtigt kunde synke ned i den vanddrukne Jord, blev Kornets Tørring endnu vansteligere, samtidig med at Luften Dag for Dag, efter som vi rykkede ud paa Efterommeren, blev mindre og mindre tørrende, og Dagene tilmed bleve kortere, saa der kun kunde udrettes mindre Arbejde. Ganske vist ere Rygterne i en Periode, som den vi have gjennemgaaet, altid værre end Virkeligheden, men paa de tunge, lave, slet afgravede og siede Jorder har man desværre iaar kunnet faa en temmelig levende Forestilling om, at de forfærdelige Skildringer af Høsten i Oluf Hungers Dage ikke behøve at være overdrevne, naar hensees til den Tids slet afgravede og slet kultiverede Jorder, thi iaar kunde man mange Steder se Kornet staa i Vand paa Agrene, saa man ikke

kunde gaa tørstoet til Hobene. Ved overordentlig Paapasenhed, ved ikke at fly nogen Anstrengelse, ved at flytte Sæden ud fra Hegn og Træer, ved at stille Kornet i løse Hobe, er det imidlertid efterhaanden lykkedes de Fleste at faa Kornet indhøstet, om end ofte i en meget maadelig Tilstand, men endnu findes dog enkelte Steder paa store Gaarde i skovrige Enge og paa sildige Jorder en Del Korn i Marken, og selv om Vejret bliver gunstigt, vil det sidste Korn næppe være bjerget før nogle Dage ind i Oktober Maaned.

Høstudbnyttet er altfaa blevet væsentlig forringet, og det ikke blot ved det Korn, der er spildt eller fordærvet, ved den Halm, der er udvasket eller endog tildels ødelagt, og ved at meget af Sæden kun vil give en simpel Handelsvare med ringe Vægt, daarlig Farve og blandet med spirede Korn, men ogsaa fordi Høstarbejdet har været meget kostbart iaar. Da Sæden var nedslaaet og spejet af Blæst og Regn i Sommerens Løb, og da den mange Steder laa slemt i Hvirvler, gik selve Mejningen ofte uforholdsmæssig langsomt for sig, mange Gange mejedes kun nogle faa Skpr. Land af en Mand om Dagen, og paa Grund af den langvarige Høst med det ustadige Vejr kunde man ikke give Høstfolkene Afsted, men maatte stedse have den fulde Styrke i Beredskab for at kunne benytte de enkelte gunstige Øjeblikke. Hertil kom, at Høstlønningen har været høj overalt, om end ikke saa høj, som man i Forsommeren frygtede for; vel gjorde det store Antal Slaa- og Mejemaskiner, som iaar var kjøbt til faa at sige alle Egne af Landet, mindre Nytte paa de Gaarde, hvor Sæden laa slemt eller Jorden var stærkt oplødt, end de under almindelige Forhold vilde kunne have gjort, men mange Steder gjorde de netop udmærket Nytte ved at fremskynde Høsten nogle Dage, og derved muliggjøre Indbjergningen inden den sidste ødelæggende Vejrperiode indfandt sig. Og foruden den direkte Nytte de bragte, maa ogsaa nævnes den, at de bidroge til at neddæmpe urimelige Fordringer hos Høstfolkene, som allerede i Slaatiden studfede over den lette og fortrinlige Maade, hvorpaa Slaa-

maskinerne arbejdede, og indfaa, at de i disse og Mejemaski-
nerne vilde faa farlige Konkurrenter, hvis de søgte at drive
Sagen paa Spidsen.

Men er Høstuddbyttet end blevet mindre end det en Tid
tegnede til, faa maa det dog siges, at Landet i det Hele taget
har haft en god Høst, der vel nærmest kan sættes til en rigelig
Middelhøst, af enkelte Kornarter vel under en Middelhøst, men
af andre betydelig derover. Rugen, der i Foraar og For-
sommer stod mindre godt, bedrede sig i Juni Maaned betyde-
ligt, men har dog næppe for hele Landets Bedkommende givet
over en Middelhøst. Dette skyldes dels, at Blomstringen i
mange Egne, især paa Øerne, viste sig at have været mindre
heldig, faa at der var mange Spring i Årene, dels at der i
Juli Maaned indfandt sig en Del Røst, som indskrumpede
Bladene og forhindrede en fuldlig Kjærnedannelse. Det er
navnlig fra Øerne, at der gjennemgaaende lyder Klager over
at Rugen skjæpper faa slet, hvorimod man næsten med samme
Enstemmighed melder fra Sjælland, at vel fylder den i Reglen
kun lidt, og navnlig kun lidt fra de lette Egne, men at den
næsten overalt skjæpper meget godt. Dog siges det i en Be-
retning fra Marhusseggen, at Rugen skjæpper helt ulige paa de
forskjellige Gaarde, og at dens Vægt varierer fra 112—126 Å
holl. Overalt blev Rugen indhjerget i god og tør Tilstand.
Hveden voksede bedre til end Rugen, men hellerikke dens
Blomstringstid var heldig, især paa Grund af den stærke Regn
der da faldt, og ligesaa blev ogsaa Hveden angrebet af Røst;
dog skjæpper den her paa Øerne en Del bedre end Rugen og
i Sjælland ligesaa godt, og da Hvedemarkerne overalt vare slut-
tede, faa at den fylder godt, vil den sikkert give over en Mid-
delhøst i Kvantitet, hvorimod Kvaliteten, der af den først bjer-
gede var ret god, efterhaanden tabte sig og sikkert bliver temmelig
simpel, da det allermeste først er bjerget efter at have faaet en
en Del Regn; paa de sildige Gaarde begyndte Hveden endog
at spire paa Marken, og Kvaliteten bliver faa meget slettere.
I det nordvestlige Sjælland blæste en Del Hvede af, da der

indtraf en stærk Storm netop da det stod modent. Udbyttet af Byg og Havre er temmelig forskjelligt selv i nærliggende Egne, alt efterfom de have faaet rigeligt af Sommerens hyppige Tordenbyger eller ikke, og efterfom de ere bjergede tidligere eller senere i den lange Regnperiode, thi det var kun en ringe Mængde Byg, og væsentlig kun 6rd., der kom i Hus, inden Regnen sidst i August begyndte. Den meste Baarsæd har altsaa lidt en Del, noget endog overordentlig meget af det ugunstige Høstvejr; en Del Byg er bleven fort eller faldet af, og nogen Havre er tabt eller spiret, men i det Hele taget kan man dog nok sige, at Bygafgrøden varierer fra lidt under til lidt over en Middelhøst, og at Havren vil give endnu mere, thi den stod overalt en Del bedre end Bygget og kaldes endog i ikke faa Beretninger ligefrem fortrinlig. Fra Mors Klages over at Stormen den 10de August og Hagelvejret den 27de August gjorde Baarsæden betydelig Skade, saa at der, hvor den var moden, den første Dag mistedes 1 Fold og den sidste paa fine Steder endog 3 Fold.

Erterne ere groede godt til og i Reglen ret godt bælgfattede, men de have tabt meget i det ugunstige Høstvejr, en stor Mængde Erter ere faldne af, og mange af de indbjergede ere bløde og ville kun give en maadelig Handelsvare. Bønnerne stode ogsaa godt, men modnedes meget sent og bleve først tjenlige midt i September; hvis det regnsfulde Vejr vedbliver, vil det blive meget vanskeligt at faa dem bjergede, og i hvert Fald vil der gaa meget tabt baade af Korn og Straa

Boghveden stod ret lovende paa de fleste Marker, og den tidlig faaede har givet et godt Udbytte, men den sildig faaede tog først Skade i Blomstringstiden midt i August for medelst en kold Nat og led senere grumme meget af Regnen. Hørren har iaar givet et stort og vægtigt Udbytte, og Rapsen har ogsaa været god, især i Modsatning til tidligere Aar.

Frugttræerne lovede godt, men Frost og Storm i Blomstringstiden, ledsaget af stærke Regnbyger, ødelagde aldeles de gode Forhaabninger, og der avles iaar meget lidt Frugt;

navnlig gibe de tidlig blomstrende *Æblesorter*, især *Graastener*, næsten slet ingen *Frugt*; *Pæretræerne* have givet bedre, men ogsaa *Svedstebelommerne* vare tilbøls ødelagte.

I en saa vanstelig *Høst* er der naturligvis bleven forsøgt flere *Høstmaader*; den *jydske*, hvor man strax binder op i smaa *Reg* og stiller *Kornet* i løse *Hobe*, af *Baarsæd* 3 eller 4 *Reg* i hver *Hob* og af *Vintersæd* 6 *Reg*, er naturligvis i en saa regnfuld *Tid* heldigere end den *sjællandske* med at lægge paa *Staar*, og siden binde op i større *Reg*, som sættes i fast og sluttet *Hob*, thi vel bliver *Kornet* ved den *jydske* *Methode* lettere gennemblødt, men tørres paa den anden *Side* ogsaa ulige hurtigere. Ogsaa den *bornholmske* *Høstmaade* er flere *Steder* bleven forsøgt og har vist sig heldig. Vi henvise isøvrigt til nogle *Meddelelser* angaaende denne *Sag*, som nedenfor findes aftrykte, og skulle her endnu kun tilføje, at man ved *Sædens* *Indbjergning* i *Stak* flere *Steder* har fulgt den *engelske* *Maade* at sætte *Stakkene* omkring en *Pyramide* af *Trammeværk*, hvorved det mindre tjenlige og noget klamme *Korn* bedre kan slaa *Fugtigheden* fra sig. Det har iaar været særlig nødvendigt at sætte *Stakkene* med stor *Omhu*, og ikke lidt *Korn* har taget *Skade* efter at være bragt i *Stak*, saa meget mere, som man ofte undlod at tække *Stakkene*, dels af *Mangel* paa *Tid*, dels fordi man havde paatænkt hurtig at lade dem *udtærste*, hvilket imidlertid *Vejret* meget ofte har forhindret. — Angaaende *Benyttelsen* af *Mejemaskiner* henvise vi til en samlet *Meddelelse* derom andetsteds i dette *Hefte*.

Kartoflerne, der, efterat have ligget længe i *Jorden*, tegnede saa *udmærket* ved *Midfommertid*, bleve imidlertid sidst i *Juli* og i *Begyndelsen* af *August* meget stærkt angrebet af den *almindelige* *Sygdom*, og i det *fugtige* *Vejr* bredte den sig i en *Fart* over alle *Markerne*, *Toppen* visnede, og en stor *Del* af *Rødbene*, undertiden *Halvdelen* ødelagdes. I den *nordlige* *Halvdel* af *Byland* synes *Sygdommen* først at have *indfundet* sig sidst i *August* og først i *September*, og *Rødbene* fik derved *Tid* til at faa lidt *Størrelse*, inden *Kartoflerne* gif

af Grøde, men ogsaa der vil Udbyttet dog kun blive ringe, og for hele Landets Bedkommende vil det være meget ringe og i betydelig Grad fordyre Levevilkaarene for den Fattige. For de øvrige Rodfrugter har Sommeren derimod været heldig, naar man ikke er meget tilbage for de betydelige Udgifter til Renholdelse, som det ogsaa for Ukrudet grødefulde Vejr har medført. Vel klages der fra enkelte Steder over, at mange Koer ere løbne i Stof, og fra andre Sider over, at de ikke have kunnet taale den store Mængde Regn, som ikke blot hæmmede Rensningen, men ogsaa fremkaldte en for Koerne uheldig Surhed i Jorden, og vel have Koemarjerne enkeltvis taget Skade af Larver og Insekter, men man vil dog sjældent her i Landet gjennemgaaende have seet smukkere Rodfrugtmarker end iaar, og især synes Raalrabimarkerne at staa udmærket smukt luffede og kraftige, hvor de ere blevne paaføde.

Af Insektangreb og Plantesygdomme er det egentlig kun den omtalte Kartoffelsygdom, der har gjort nogen betydelig Skade. Vel angrebes som nævnt ogsaa Hveden og Rugen af Rust, og den sidste led en Del derved, og vel har der enkelte Steder været en Del Brandax i Hvede og Byg, men Skaden er dog næppe større end i et almindeligt Aar. Derimod klages der fra Horsensegnen over at Oldenborrelarverne, som man i en Række af Aar ikke har mærket videre til, iaar have be-
 skadiget og ødelagt Runkelroer og Gulerødder, idet man ved hver Plante har kunnet finde 1—7 Larver, som fortære Roden lige op til Bladstilkene.

Sommergræsningen har iaar været særdeles god, men dog temmelig ulige i de forskjellige Egne, alt efter som der i Midfommertiden faldt Regn eller ikke. Medens der derfor fra nogle Egne meddeles, at Græsningen endog var bedre end ifjor hedder det fra andre, især i det nordvestlige og vestlige Sylland og fra Marsken, at Tørke i Juli standsede Græsværten, saa at der i en Del af August var knapt med Græs, indtil denne Maanedes rigelige Regn atter bedrede Græsmarkerne, som nu i September ere saa frodige i alle Landets Egne, som

sjældent paa denne Aarstid. Mange Steder kan Kvæget slet ikke magte dem, Kløveren gaaer i Veje for 2den Gang og burde flaaes, naar ikke det ustabige Vejr saa bestemt fraraadede det.

Mælkeudbyttet har været ret godt, mange Steder meget godt, men dog ikke saa stort, som man efter den rige Græsvæxt kunde vente, dels fordi Græsset i sig selv var grovt, fordi det var groet saa stærkt til, og dels fordi det blev saa meget grovere, som man iaar, ligesom ifjor, altfor ofte tøvede for længe med at flaa det overflødige af Græsmarkerne, og derfor ikke stadigt kunde byde Kvæget friskt Græs. Men en endnu større Indflydelse have disse Omstændigheder haft paa Smørudbyttet, hvorfor der fra ikke saa Steder klages over, at der er gaaet megen Mælk til 1 \mathcal{N} Smør, især da Luften har været saa tordenstvanger. Men hvor man i Tide har sørget for friskt Græs, og hvor man har haft gode Mejeriindretninger, har derimod saavel Mælke- som Smørudbyttet været meget tilfredsstillende. I det midterste Fyen bliver det efter Dræningens Udførelse mere og mere almindeligt midt i Maj at besaa en Del af Brakmarken med Vikker, Boghvede, Spergel og lidt Havre, som i den mest knappe Græstid aftøjres, hvorefter Markerne efterhaanden pløjes. Fra Aalborgegnen meddeles, at man flere Steder udlægger store Arealer til varig Græsgang, hvor til navnlig mange Strækninger langs Limfjorden synes at egne sig bedre end til Korn dyrkning, som da agtes ombyttet med Kvægopdræt og Fedning. Naar denne drives med Sagkundskab vil den kunne give et betydelig større Udbytte end hidtil, og Tanken maa desuden i en Tid som denne særlig rettes derpaa, da Folkeholdet, Hestekraften og alt Materiel til Jordens Dyrkning er blevet betydelig dyrere.

Priserne paa Heste og Kvæg ere vedvarende meget høje ligesom ogsaa Svinene ere betalte meget højt, indtil 3 Rdlr. pr. \mathcal{L} levende Vægt. 120—150 enkeltvis 170 Rdlr. betales for de bedste Kalvekøer, og fra Nordflesvig er der endog folgt mange Køer og Kvier til en Pris af 2—300 Rdlr. pr. Stk., men det er ogsaa ualmindelig fortrinlige og smukke Dyr, som

vi ikke kunde finde paa Markederne i Kongeriget. Og saa paa Landmandens øvrige Produkter ere Priserne meget høje, saa Aarets Pengendbytte vil blive betydeligt over et Middelsaars.

Angaaende Arbejderforholdene have vi ogsaa denne Gang modtaget en Del Beretninger, og de gaa alle paa en enkelt Undtagelse nær ud paa, at Lønnen er betydelig højere end forhen, og at det har været vanskeligt at skaffe den nødvendige Arbejdsstyrke i Høsttiden, om end ikke saa vanskeligt, som man i Forsommeren frygtede for. Fra mange Sider beklages stærkt, at den højere Løn ikke bringer Arbejderen større Belvære, men kun sætter ham i Stand til at arbejde mindre, og hans Kone til ikke længere at søge Markarbejde.

Af de modtagne Beretninger skulle vi isøvrigt hidfætte følgende:

Fra det østlige Holland: Den almindelige Maade, at opstille Regene 2 og 2 i kortere eller længere Høje, er i ugunstigt Vejr uheldig, da det saa meget beroer paa, hvor duelige Folkene ere til at stille op; det er et besværligt Arbejde at lære dem til at gjøre dette solidt, især da man jo nødig i en saa travl Tid vil slaa af paa Hurtigheden. En langt nemmere, hurtigere og sikrere Maade er det at stille Regene op i de saakaldte holsteniske Stakke, hvor man først sætter Regene i en rund Hob, og da dækker dem og spidser dem til med andre Reg, hvoraf de øverste 3 eller 4 sammenbindes i Toppen. Disse Stakke ere lette at sætte, og har man et Par solide Mænd til at spidse, staa de udmærket og blive meget hurtig tørre for Dug og Regn.

Fra Rødbegnen: Under de Vejrforhold, som iaar have været fremherskende, har det jo været nødvendigt at stille Kornet ud fra hinanden. Man griber nødig til det, og er Kornet fra Begyndelsen stillet godt op i Rækker 2 og 2, saa lige i Vejret som muligt, skal der urimelig megen Regn til før det tager Stabe; men naar vi som iaar i Dagene fra den 26de til den 30te August have saa voldsomme Tordensthl samtidig med stærk Lummerhebe uden mindste Blæst, bliver det nødvendigt at stille Kornet ud 4 og 4, da det ellers paa 24 Timer kan være spiret under Baandene og i Roden. Kornet bliver jo da selvsølgelig let gjenneblødt af en senere paafølgende Regn, men bliver ogsaa saa mærkværdig hurtig tørt igjen, da paa den Maade den mindste Vind, der rører sig, benyttes. Der har iaar været seet udmær-

tebe Resultater af denne Methode, og det har viist sig, at Korn, der har været stillet ud en Dag senere end andet, har været meget spiret, medens det andet har været saa godt som fri. Men — det er det yderste Rødmiddel, og tilmed giver det jo en Del Arbejde, da jo stadig alt hvad der falder maa rejses.

Fra Hammerum herred: Jeg kan ikke unblade at henlede Dpmærksomheden paa den betydelige Udviikling, der finder Sted her i Egnen paa Grund af Dpdyrkningen. Det er ikke i store Entrepriser at denne lykkes bedst eller betaler sig bedst; men det er den Dpdyrkning, som saaat sig hver Mand iværksætter ved Siden af de allerede bestaaende mindre Avlsbrug. Det er forbausende at lægge Mærke til de Fremskridt, der ere gjorte i de sidste Aar, navnlig siden 1869; vistnok i kun saa Egne af Landet bliver der bygget saameget som her; i Herning, som ved 2de Chausseer danner Knudepunktet for Egnen, samles Egnens Produkter, og det falder meget besværligt for en Del Fragtmænd at saa Varerne transporterede til Jernbanen i Silkeborg. Selvfølgelig imødefees med stor Længsel og Forventning den Tid, da Jernbanen kommer til Herning; først da vil den store Afstand, som hidtil har trykket Egnen, forsvinde og først da vil Dpdyrkningen ret udbrede sig og betale sig.

Fra Ringkjøbingegnen: Hvad Kreaturtillæg angaaer, staaer Besterboen ikke tilbage for sine øvrige Landsmænd, om det end kan og sikkerlig ogsaa vil blive betydelig forbedret, jo lettere Affætningen af godt Kvæg bliver. Tillægget er Jydens Stolthed her, og hvor beregnende han end ellers er, saa er han det dog ikke med Hensyn til det Korn, han giver sine Hysdyr. Flere spekulere allerede paa at opgive Mælkeriet og udelukkende kaste sig over Dpdrættet, hvilket sikkert ogsaa vil være fordelagtigere, hvor gode Græsgange have, naar ellers de nuværende Priser holde sig, eller Egnen kan komme i samme Ry for sit Kvæg, som Egnen mellem Ribe og Tønder.
